

Nuperē adeò & sub veteris fermè anni exodium de C A-
 ROLIS quinq; perorantem audivisti CASPAREM
 CHRISTIANUM HÜBSCHIUM, nunc de HENRICIS
septem HENRICUM audietis KRIEGERUM, si commodum fue-
 rit, quod; ut fuat, rogamus. *Nomen ipsum quod attinet, plerique*
omnes sentiunt natales agnoscere Germanicos, ut sit Heinrich vel
Heinrich quasi Heim-reich / domi dives, sive (quod Bezmano super
addidit Harsdorfferus Specim. Philolog. Germ. disquisit. XI. §. 32.) fa-
miliarum dives: Bezmanus namq; priorem solum amplexus est ex-
plicationem, ut Heinrich idem sit quam αὐτός, sibi ipse sufficiens,
non indigus externae opis aut aliena vivere quadrā: à quo non multum
abludere videatur Emmericus vel Emericus, obtritā quasi aspiratio-
ne, quanquam idem Bezmanus aliam deductionem inalit, quasi
Immerreich / ἀειπλάσιον. Nec multū abit Ericus sive Erricus, uti
memini saepius in libris suis exarasse Henricum Stephanum Gallo-
rum illum Homerum (sive Aristarchum dicere placeat), Eppīkō ο
Στέφανος (obiter noto, Stephanum eundem esse cum Cornelio: di-
cetus est enim Cornelius quasi () Coronelius: perinde ut significatu ea-*
dem sunt Fridericus, Irenaeus & Salomon; Johannes & Ulricus seu
Udalricus, Gratius, Gratianus, Charisius; Otto & Hatto; Magnus
& Magdalena; Agnes & Catharina; Nicodemus & Demonicus). E-
ricus porrò, Erich idem est ac Ehrenreich (Herren und Ehren solent
bey sammen seyn) / qui abundat honoribus & dignitate: ut Bertholdus,
ex quo corruptius est Bartboldus seu Bartolus, Berthold quasi Wert-
hold / dignus favore: ut Leopoldus vel Leupold, Erasmus, Erasmius, Δομή-
νος ἐραστής, lieb und hold / quem amore prosequimur & gratiā. Sed nobis
ex hoc diverticulo ad Henricorum ienitā revertendum.

I. Quum jam fata & sæcula Carolingorum rhombum Romani
Imperij, haut sine numine Jhovæ, ad Saxones devolverent, Impe-
rator Conradus Conradi Francorum Regis Filius, morti vicinus,
Hen-

(*) Vide tamen Georgium Pasor in Etymis nōminum Propriorum, qui a-
liam derivationem Cornelij arcēssere maluit.